

зи въ опасность, азъ тозъ часъ ще ти ся при-
 текж на помощъ.” Единъ прѣстодушенъ шивачъ,
 като ся здрависа съ Гуса, му рече: “Прѣдрагый
 учителю, Иване Гусе, Богъ да бжде съ тебе; за-
 щото никакъ не вѣрвамъ че ты ще ся върнешъ
 живо и здраво.” Самъ Гусъ исказва подобно прѣд-
 чувствіе въ послѣдне-то си писмо до Витлеем-
 скж-тж църквж; той кара свое-то паство да ся
 моли заради него, щото Богъ да му подари мж-
 дрость и благоразуміе да посрѣщне и смути
 свои-тѣ врагове, и казва че той е готовъ да по-
 страда, като Христа, за истинж-тж и правж-тж.
 “И тѣй, мои възлюбленны,” казва той, “ако
 смърть-та ми ще да спомогне на Божіѣж-тж сла-
 вж, молѣте ся щото тя да дойде скоро, и нека
 Богъ ми даде силж да прѣтърпѣж сичкы-тѣ си
 страданія съ постоянство Твърдѣ е вѣ-
 роятно че вый нѣма вече да видите лице-то ми
 въ Прагж; но ако воля-та на всемогущаго Бо-
 га благоизволи да мя възвърне, нека тогава
 да вървимъ на прѣдъ съ по-твърдж стѣпкж въ
 познаніе-то и закона на Неговж-тж любовь.”

На 3-й Ноемврія, Гусъ пристигнж въ града
 Констанцъ, и на другыя день Иванъ Хлумъ —
 на корото име-то вѣчно ще ся помни като обра-
 зецъ на най-искренно и прѣданно пріятелство —
 побърза да извѣсти на Папж-тж че Гусъ е дошелъ.
 Казвать, че Папа-та ся обѣщаль че не ще до-
 пустне никому да поврѣди Гуса и употрѣбилъ
 слѣдующе-то изрѣченіе: “И брата ми даже да е